

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
תל אביב	18:37	20:14
ירושלים	18:35	20:18
חיפה	18:36	20:14

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

מה קשור עמלק לפורים?

מדוע בפורים אנו מצווים יותר למחות את זכר עמלק מאשר בחגים אחרים?

סגולת הקטורת

הגמרא במסכת מגילה דף ל"א חושפת, שההבטחה שנתן בורא עולם לאברהם אבינו שלא יטוש את זרעו ולא יסיר מאיתנו את רחמיו, לוותה בכלי פשוט אותו עלינו להפעיל עתה. וכך אומר הקדוש ברוך הוא: 'כל זמן שבני ישראל אומרים לפניי כסדר הזה, אני מתמלא רחמים עליהם!' – כלומר, בעת הזו, כשכולנו זקוקים לרחמי שמים מרובים, בידינו להפעיל את כח הקרבנות, לאומרים בקביעות, ולעורר עלינו רחמי שמים!

לאחר אמירת הקרבנות, ממתינה לנו פרשת הקטורת, הסגולה הידועה מאז ומעולם לבטל כל גזירה רעה ומגיפה. אהרן הכהן כיפר על העם בעיצומה של מגיפה ע"י הקטרת קטורת, ומאז ועד ימינו אנו – אמירת הקטורת היא במקום ההקטרה, היא הסגולה הטובה ביותר לבטל כל גזירה רעה ומגיפה, ואין כמוה להרעיף עלינו רחמי שמים.

פרשת השבוע פותחת בפרשה הנאמרת באמירת הקרבנות מדי בוקר, וזה הזמן לאמץ את פרשיות הקרבנות ופיטום הקטורת, שכאמור – אלו כלים עוצמתיים ביותר ליזמנו, בהם נוכל להשתמש פעמיים ביום, בראש תפילות שחרית ומנחה.

הבה ננצל את ההזדמנויות הללו, נאמר את פרשיות הקרבנות ופיטום הקטורת בדבקות, ככוונה, תוך הבנת המילים ותוך החלטה ברורה להקפיד לאומן בכל עת, ונזכה לעורר עלינו רחמים שמים, לפתוח לנו שערי ישועה, להצילנו מכל צרה ומגיפה, ולזכותנו בגאולה השלימה, עכשיו!

אז אם אנו זקוקים לישועה, לרפואה, לשמחה המבוששת מלבוא, לנחת מהילדים או לפרנסה בהרחבה, הנה מפתח עוצמתי: אמירת פרשת הקטורת ככוונה ובדקדוק לומר כל מילה כהלכה, אמירת הבקשה והמשך באמירת כל סדר 'פיטום הקטורת' כהלכה. אם נעשה כן – נזכה לפתוח לנו שערי רחמים וישועה, ונזכה לפעול למלא את משאלות ליבנו לטובה ולברכה!

(הרב אשר קובלסקי)

אבא מבקש לבנו תעשה לי כוס תה, הילד אומר "אוף" והולך להכין כוס תה, אומר לו אבא אל תכין לי כוס תה ואל תעשה לי אוף, לא צריך את הטובות שלך. הקב"ה נותן לך מצוות באהבה, ואתה עושה אותם מתוך הרגל, או מתוך רצון לגמור את המצוה, בלי מחשבה ובלי התבוננות, בלי רגש ובלי התלהבות? במצוה כזו אינני חפץ, אומר הקב"ה, רחמנא ליבא בעי, אני רוצה שתעשה את המצוות מתוך שאתה אוהב אותי ומכבד אותי, מתוך התלהבות ושמחה כמו שכתוב "עבדו את ה' בשמחה!"

אם הבבא סאלי היה מבקש מאיתנו לעשות כוס תה היינו רצים בכל כוחנו להביא לו את מבוקשו, והיינו זוכרים זאת באושר כל החיים ומספרים גם לנינים שלנו. שזכינו להכין כוס תה לבבא סאלי.

הקב"ה, יוצר כל עלמין, הבורא ית' שאין קצבה לשנותיו ואין חקר לתבונתו, אומר לנו לעשות מצוה, איך לא נרוץ בשמחה? אתה יכול לשמח את הקב"ה, לעשות לו נחת רוח, אתה צריך לקפוץ ולחשוב מתי כבר אזכה להניח תפילין, ליטול ידיים, לעשות נחת רוח לבורא ויוצר הכל. אדם צריך לשמוח בזה שהוא עבד ה', עבד למלך מלכי המלכים, עבד מלך - מלך!

עמלק, קירר את ישראל. לאחר שבא עמלק גם קיימו מצוות, אבל עשו זאת בקרירות, לצאת ידי חובה. שהכל יעשה מתוך קרירות! נמצא א"כ, שמי שמתפלל בקרירות, מי שלומד מתוך הרגל, בלי רגש ולב, יש אצלו עמלק בלב. לכן "הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא". הכל קר אצלו, זאת אומרת שעמלק נמצא אצלו.

הקב"ה רוצה שנשמח בקיום המצוות, עבדו את ה' בשמחה! תשמח בזה שאתה זוכה להתפלל, שאתה זוכה ללמוד תורה, זה אהוב אצל הקב"ה כשאדם שמח בעבודתו, רק אז יש קשר בין האדם לבוראו.

כעת נבין, מדוע יש מצוה לשמוח בפורים, לשנות ולקרוד ולשמוח. הרי המן מזרע אגג נכד עמלק, ואין מוחים את המן? ההתלהבות והשמחה בפורים זה מוחה את עמלק, הרי מה רצה עמלק שיעבדו את ה' בקרירות, איך מוחים את עמלק? עובדים את ה' בשמחה!

שנזכה להתחזק ביראת שמים אמן!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

יום הפורים קוראים בתורה: "כי יד על כס י"ה מלחמה לה' בעמלק מדור דור". מפרש רש"י: אמר משה. כי יד על כס י-ה. ידו של הקב"ה הורמה לישבע בכסאו להיות לו מלחמה ואיבה בעמלק עולמית! ומהו 'כס' ולא נאמר 'כסא' - אף השם נחלק לחציו? נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם עד שימחה שמו של עמלק!! הקב"ה נשבע שאין השם שלו שלם ואין הכסא שלו שלם, עד שימחה זרעו של עמלק! כל כך חמורה היא המציאות של עמלק!

מדוע החמיר הקב"ה כ"כ עם עמלק, ועד היום ישנה מצוה זו, אלא שאין אנו יודעים מי עמלק ומי לא. יש ראיות שעמלק היא גרמניה אבל אין יודעים על כל אחד. רואים אנו כמה חמור אצל הקב"ה מי שמקרר את חברו ביראת שמים!! אדם חוזר בתשובה, בא חברו ואומר לו מה קרה? השתגעתי? נהיית פאנט? מקרר אותנו. וכל שכן אם חלילה מוריד אותנו מהאמונה, הקב"ה שונא אדם כזה שמקרר את חברו מהאמונה, לא די שאתה חוטא אתה גם מרחיק את הילדים שלי ממני?

כתוב בנביא ישעיה: "ויאמר ה' יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני ותהי יראתם אתי מצות אנשים מלמדה. לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא". פסוק מפחיד - הנני מוסיף להפליא את העם הזה הפלא ופלא! הם עושים ברכות, בפיו ושפתיו כבדוני, הם מברכים, אבל ליבו רחוק ממני, הברכות והתפילות מתוך הרגל, בלב קר ובלי רגש.

וצריך עיון גדול, תן להם שכר קטן, אבל תתן להם שכר גדול, אך עונש? מדוע מגיע להם עונש? לא רק שאין שכר על מה שעשו, לא שכר קטן אפילו, אלא אף יענשו על זה! למה? התשובה היא, ראינו שעמלק מה הוא עשה? קירר את עם ישראל, קירר את האמונה בקב"ה בפני האומות. ההתלהבות בעבודת ה' מורה על הרצינות והאהבה שמתייחס לבקשת הקב"ה, לציוויו, שהוא ירא שמים. והקרירות מורה שהוא לא שם ליבו אל דבר ה'.

האר"י הק' אמר שכל המדרגות שזכה האר"י הקדוש, ברוח הקודש, הם מההתלהבות והשמחה שהייתה לו בקיום המצוות, כי ביארנו כבר, שעל כל מצוה שהאדם עושה נשפע עליו אור עליון, ולפי מה נמדד האור של המצוה שאדם עושה, כמה אור נשפע עליו? לפי כמות ההתלהבות והחשק שיש לו בקיום המצוה!

זכות החיזוק והקריאה בעלון

לעילוי נשמת שלמה בן ג'ון ג'ון, סגילית בת חנה, חן בן חיה, יואב בן חנה

להצלחת אסף בן חיה, רועי בן דינה, אלעד בן עמה, אלדד בן ירדנה

לרפואת מורנו ורבנו הרב דניאל זר בן רבקה, צורי בן רחל, יהושע בן גאולה

לזש"ק בנימין בן חסיבה, אלדד בן חוה, ספיר בת עליזה, לילך בת עליזה

גם אתם רוצים להקדיש זכות של אלפי עלונים להצלחה, לרפואה, לזש"ק או לעילוי נשמת יקירכם?

התקשרו עכשיו:

03-61-50-203

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

שעון קיץ

כשהבחנתי מה מפרכסת שעון הקיר עמד על שש ודקה". הרופא התורן הביט בשעונו "צר לי, השעה כרגע היא תשע ושלושים, חלפו יותר משלוש שעות מאז האירוע המוחי, אסור לנו לתת לה את הזריקה, אנחנו מסכנים את חייה".

אמא שכבה על המיטה חסרת הכרה, מחוברת למכשירים שונים, ואחותי עם ספר תהילים ודמעותיה זולגות. בשעה אחת עשרה ושלושים בבוקר נכנסה רופאה מחליפה, עיינה בתיק הרפואי של אמא ושאלה: "האם החולה הזו קיבלה מגנזיום? על פי הנתונים העולים מן הבדיקות יש לה מחסור חמור במגנזיום". הרופא התורן ביטל את דבריה וטען: "יש לה קריש דם ואנחנו מעבר לזמן ההזרקה, אין שום בעיה עם המגנזיום". הרופאה שהגיעה זה מכבר לא ייחסה חשיבות לדברי הרופא, נקטה בצעד חד משמעי. היא ניגשה לאמא והזריקה לה מגנזיום. כעבור שתיים אמא פקחה עיניים, חזרה להכרה צלולה, עמדה על רגליה ודיברה כאחד האדם.

וכאמור, במוצאי השבת היתה כבר בריאה לחלוטין, עם מצב רוח מרומם, כאילו לא אירע דבר. ר' לוי נכבד, עכשיו נפנה וזקור לגודל הנס, כי עד עתה עסקנו בזוטות של חדר מיון, חוות דעת רפואיות, זריקות תרופות ודמעות. בבית האבלים ישבה דודה מרים פוכרת ידיה ואצבעותיה בצער וכועסת על עצמה. 'מה עשית? איך טעית והטעית את הרופא, מי יודע כמה גדול הנזק שגרמתי לאחותי'.

ובכן, בלילה שבין חמישי לשישי, ליל פורים דמוקפין, עברו משעון חורף לשעון קיץ, כלומר הקפיצו שעה אחת קדימה. בבית האבלים, לנוכח מצב הרוח השפוף, אף אחד לא נתן דעתו לעדכן את שעון הקיר, כך שלפי האמת חלפו בסך הכל שתיים וחצי מתחילת האירוע המוחי, שזה הזמן הטוב והראוי להזריק את החומר נוגד הקרישה. אלא שאם היו מזריקים תרופה זו, היה נגרם לאמא נזק בריאותי איום ונורא, כפי שהסביר הרופא, ואף הכרנו זאת מקרוב.

כן, חייה של אמא ניצלו בזכות 'טעות' קטנה זו, ששעון הקיר חווה עדיין את עידן החורף ולא את עידן הקיץ, ומחוגיו קפאו להם על מקומם. למה? כדי שאמא תחזור לחיים תקינים. אין לך מושג ר' לוי, עד כמה שאצלנו במשפחה אוהבים את שעון הקיץ...

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר "שיבת אור דוד"

הרופא התורן ובקול רועד אך סמכותי הודיע לה: "אנו חושדים שמדובר בקריש דם שפגע במוח של אמך, המצב מחמיר ואנחנו חייבים לבצע פעולה רפואית שמחייבת את הסכמתך המלאה בביצועה. מדובר", כך הסביר הרופא, "בהזרקה של תרופה מיוחדת נוגדת קרישה, אשר אמורה לפורר את קריש הדם ולהחזיר את אמא למצב שפיר". אך אליה וקוץ בה, כי באותה הנשימה הסביר הרופא התורן, "את חייבת לדעת שאם זה לא קריש דם אלא תופעה אחרת שנעלמה מעינינו, אזי לחומר נוגד הקרישה ישנה השפעה חמורה וקשה עד כדי סיכון חיים של ממש של המאושפזת. אני חייב שתביני שההסכמה שלך להזרקה החומר יש לה השלכות לכאן או לכאן. את ביתה, וכרגע החלטה זו מוטלת על כתפייך", סיכם הרופא.

אחותי נבהלה מאוד, מאחר והבינה היטב את משמעות דבריו של הרופא. חמיה אושפז לפני ארבע שנים עם תופעה דומה, הזריקו לו את החומר המדובר והתוצאה- קטסטרופה. הוא שכב ארבעה חודשים מחוסר הכרה בבית לוינשטיין, וכשקצת התאושש אושפז במוסד סיעודי כאשר הוא אינו מתקשר כלל עם הסביבה, בקיצור מכה קשה וכואבת. הרופאים הזהירו א את בני המשפחה, הללו חתמו והסכימו, החומר הוזק וגרם את הנזק הנורא הזה. אחותי, אישה צעירה, חשה שהעולם מתמוטט עליה. היא צריכה להכריע לבד, החלטה של חיים או מוות לאמה. היא פרצה בבכי וחיבקה את אמא חסרת אונים. הרופא ניסה להרגיעה והוסיף מידע חשוב, אבל בהחלט לא מעודד: "חשוב שתדעי שהחומר נוגד הקרישה יכול להועיל אך ורק בשלוש השעות הראשונות מאז תחילת השבץ המוחי. אם נזריק אותו כמה דקות מעבר לקצבת זמן זו ייגרם נזק מוחי ופיסי בלתי הפיך, ולכן חשוב מאוד שתעדכני אותנו מה היתה השעה המדויקת שאמך התמוטטה וכך שניה חשובה".

נו, מה עושים? עכשיו שבת קודש, פיקוח נפש. אחותי חייגה לבית האבלים לטלפון הקווי, בתקווה שמישהו ירים את השפופרת. שום כלום. גם הפלאפונים הפרטיים היו כבוים. לאחר עשרות נסיונות אמר בן הדוד "הדודה מאושפזת בבית חולים, אולי מנסים ליצור עמנו קשר משם, נרים את השפופרת בשינוי". וכך היה. "הרופא שואל מתי אמא התמוטטה, זה מאוד דחוף, מי יודע?" שאלה אחותי המודאגת מבית החולים. דודה מרים עדכנה "השעה היתה שש ודקה.

את הסיפור הבא סיפר יהודי בשם ר' יעקב לסופר ר' קובי לוי:

היה זה במוצאי שבת קודש, ט"ז באדר תשע"ו. כמה דקות אחרי ההבדלה צלצל הפלאפון הכשר שלי. על הקו היה יונתן אחי הצעיר נרגש ונסער מחד אבל מפויס ומרגיע מאידך. "יעקב, אל תשאל, אמא בבית חולים", עדכן.

"בבית חולים?" השתאיתי ודאגה מילאה את ריאותיי.

"כן, אבל תנוח עליך דעתך, הכל תקין היא מסתובבת במחלקה מיוחדת עם האחיות ומשמחת חולות אחרות. בקיצור, היא חזרה לעצמה".

"חזרה לעצמה?" שאלתי, "זאת אומרת יונתן שהיא היתה במקום רחוק, השם ישמור, מה בדיוק התחולל בשבת?"

ובכן, ר' לוי, רשום לפניך את הנתונים. אמא שלנו שהתה באותה שבת אצל אחד מאחיה. מדוע? אחד מאחיה נפטר וכל האחים האבלים שהו באותו בית. בשבת קודש, בשעת בוקר מוקדמת נשמעו צעקות איומות מן הקומה השניה בבית האבלים. דודתי מרים, אחותה הקטנה והיחידה של אמי, היתה היסטריית חיוורת ומבהלת.

"אחותי, אחותי, את אחותי היחידה, אל תעזבי אותי, ריבנו של עולם תחזיר אותה לחיים". צעקותיה פילחו חצי רחוב. בני הבית התעוררו ועלו בזריזות לקומה השניה. אמא שכבה על מיטתה מפרכסת ורוטטת בצורה נוראית כשהיא חסרת הכרה. הפאניקה היתה בעיצומה, עד שבן דודי התעשת והזמין אמבולנס שהגיע לאחר מספר דקות שנידמו כמו נצח. הנוכחים מספרים שהם היו בטוחים שאוטונו מסתיימים הפרכוסים ואמא משיבה את נשמתה לבוראה. המחזה היה מחריד ממש. הרופא וצוותו ביצעו בה פעולות החייאה והובילוה בזריזות לאמבולנס. אחותי הקטנה ששהתה בבית סמוך, הועקה ללוות את אמא ולסעוד אותה בבית החולים. האמבולנס יצא בדהרה מן הרחוב, תוך יללת סירנה מוכרת. בני הבית התיישבו מבוהלים ואמרו תהילים לרפואתה. מה מתרחש בשעות אלו בבית החולים אף אחד לא ידע. בית החולים נמצא עשרים קילומטרים מן הבית, וסימני שאלה מעיקים נוספו על האבלים שגם כך התקשו לעכל את פטירת אחיהם בגיל צעיר יחסית. ועתה, בתוך השבעה, אחותם מובהלת במצב אנוש לחדר מיון, ומי יודע מה ילד יום.

אחותי מספרת כי לאחר סידרה של בדיקות, כאשר כמה רופאים מקצועיים מלווים את אמא, קרא לה

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באיזור מגוריהם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו:

03-61-50-203

*ההפצה הינה במחיר סמלי

רגע חושבים

הרב ישראל לוגסי

האם יש ניסים?

ללא נס, לא עושה הקדוש ברוך הוא נס ללא צורך, ובכן יש לתמוה, מדוע עשה הקדוש ברוך הוא נס שכזה שתתהפך לבלעם קללה בתוך פיו לברכה, והלא היה אפשר לתן לו שיקלל, והקדוש ברוך הוא לא היה מתיחס לקללתו ומחשיבה כקללת חמור.

והתשובה להיות שבלעם בא מכח האמונה שאין עוד מלבדו, וכך אמר לבלק: "את אשר ישים ה' בפי אתו אשר לדבר" (במדבר כג, יב), ועוד אמר: "אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה'" (במדבר כב, יח). ולכן, אם היה מקלל היה מקום לסכנה גדולה מקללתו שכן בא הוא מכח: "אין עוד מלבדו", ואז הלא הקדוש ברוך הוא משדד כל המערכות לטובת זה שבא מכח אמונה זו כסגלת הגר"ח מוולוז'ין, לכן נתחכם הבורא לעשות מעשה שכזה להפך לו הקללה לברכה.

מבלי ידיעה זו שה' מנהיגו לאדם, וכל הסבות אינן אלא "אחיזת עינים" שאינן פועלות מאומה, לעולם יחיה האדם בדאגה ובמתח, וזה שכתוב בתורה (דברים ח, ג) "ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם", ולכאורה פסוק זה מקשה, הלא משה מדבר כאן בסוף המ' שנה עם בני ישראל שאכלו מן המן ואבותיהם ומהו אם כן: "ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך", הלא המה ואבותיהם - אכלו מן? אלא הכונה, משה רבנו אומר להם לישראל, אם הייתם לוקחים מן זה ל"מעבדה", לברר מה הויטמינים וחלקי התזונה שיש בו שבכחם להחיות את האדם, הייתם מגלים שאין במן זה שום סבה להחיות את האדם, לא ויטמין A, ולא ויטמין B, ולא ויטמין 21, וכיוצא, כלו אויר, "וחם השמש ונמס", אין במן זה שום סבה טבעית לחיות על ידו.

למאמרים נוספים של הרב ישראל לוגסי
בקרר באתר 'ישיבת אור דוד'

דרכי שמים הם שהישועה וההצלחה באה רק בשעה שנראה כי אין שום תקוה, "רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו ה'" (תהילים לד) הצלת ה' באה דוקא בשעה שנראה כי רבות רעות וחרב חדה מנחת על הצואר, ולא נראה כל סבה ואפשרות לישועה, באותה שעה מתרחשת הצלת ה' יתברך.

והסבה לכל זה כי הבריאה כולה לנסות את האדם, ולכן מביא הקדוש ברוך הוא את האדם בסכנה עד שרואה שאין לו אפשרות לתקוה ועל ידי זה נבחן האדם האם אמונתו שלמה בהקדוש ברוך הוא ועדיין לא התיאש מן הרחמים, וכאשר אמונתו ראויה, מצילו הקדוש ברוך הוא בשעה האחרונה ממש, דהרי לכח הצלת הקדוש ברוך הוא אין כל נפקא מינא אם זה רגע האחרון או לאו. והדברים מבארים בחז"ל (דברים רבה ב כט), גבי משה רבנו ע"ה, "אמר ר' יצחק בא וראה אין מעשי הקדוש ברוך הוא כמעשי בשר ודם, בנוהג שבעולם בשר ודם עושה לו פטרון, אדון לסמך עליו, והוא מתקים עליו (אותו האדון אכן משתדל להצילו), נתפס באנקילטון (מקום המשפט), הלכו ומצאו לפטרונו ואמרו לו נתפס בן ביתך אמר להם אני מתקים עליו - אני אשתדל להצילו, אולם כאשר יצא להורג היכן הוא והיכן פטרונו, אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, אמרו לו מלאכי השרת נתפש משה אמר להם אני מתקים עליו, הרי הוא יוצא להרג, עם כל זה - והצילו הקדוש ברוך הוא, מנין שנאמר: ויצילני מחרב פרעה".

כי דרכי שמים שההצלחה באה דוקא "בחרב פרעה" כשהחרב מונחת ולא נראית דרך לישועה, אולם טבע האדם אינו כן אלא מחפש מהלכים וסבות בטבע לישועה, ומהלכים וסבות אינם אמונה ובטחון (כדברי הרבנו יונה הנזכרים [שם לעיל באור יחזקאל]), נמצא שאין לנו שיכות לאמונה אלא תלויים ובטוחים בסבות רחמנא ליצלן.

ידוע שאין הקדוש ברוך הוא עושה נסים בחנם, ואם אפשר לפתור בעיה

"זכר למחצית השקל נותנים לשיבות ולמוסדות תורה"

פסק הלכה מספר 'חזון עובדיה פורים' של
הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"מנהג ישראל לתת 'זכר למחצית השקל' וכמו שבזמן בית המקדש מחצית השקל הייתה מכפרת כן היום שנותנים לעמלי תורה כדוגמת הכהנים בבית המקדש הם מכפרים עלינו."

הבטחת רבי חיים פלאג'י:

"מי שנותן זכר למחצית השקל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה!"

לנתינת 'זכר למחצית השקל' עם התפילות והבקשות סרקו את הקוד:

ניתן להעביר "זכר למחצית השקל" במספר דרכים:

באתר האינטרנט של הישיבה
בכתובת: Rabenu.com

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון 03-570-12-12

